

پانزده سالست که مسئولیت خطیر و حساس تعمیر و احیای بناهای تاریخی کشور به سازمان ملی حفاظت آثار باستانی ایران سپرده شده است، و در این فرصت سازمان صدها اثر تاریخی را در محدوده‌های امکان‌ناهی که فراهم بود، با دست امانداری مومن و زحمتکش از خطر انهدام نجات داد.

با علم به عظمت و حساسیت کار از پیش معترفیم که آنچه که در این رهگذر تاکنون انجام گرفته ناچیز بوده است، و بسختی میتوان آنراحتی بعنوان پیش درآمدی بر اصل مطلب دانست. ولی ناگفته نباید گذارد که انجام همین خدمت ناچیز بعلت عدم وجود زمینه‌های کافی فرهنگی، علمی، اجرائی و مالی بادشواربهای بسیار توأم بوده و هست.

اقدام به تعمیر و احیای بناها و آثار تاریخی را، که تشکیل دهنده بخشی ارزنده و معتبر از محیط زیست جامعه ماست، نه تنها یک ضرورت میدانیم بلکه معتقدیم که هر اقدام فی‌نفسه بازگشای روزنی است بسوی معرفتی ملموس و عینی از سیر تحول واقعی تاریخ فرهنگ این سرزمین.

بهمین سبب است که ارائه گزارش اقداماتی را که در آثار انجام داده‌ایم یک تکلیف میدانیم. تا که نسل حاضر بداندا و دیده‌ایکه بدستمان سپرده است چه کرده‌ایم و در آن چه یافته‌ایم و نسل آینده را به ارزشهای میراثی که باو خواهد رسید آگاه ساخته باشیم.

آنچه که تاکنون از طریق انتشارات متعدد سازمان در حد مقدمات گزارش شده، تنها فصلی است موجز از آنچه که باید عرضه شود. دهها هزار برگ نوشته، عکس، فیلم، اسناد، بطور منظم و نامنظم در بایگانیهای مختلف سازمان وجود دارد که حاصل کار پرتلاش پانزده ساله است که باید برای تدوین و ارائه گزارش به مردم مورد استفاده قرار گیرد.

گزارشی که در این شماره از مجله اثر از نظر شما خواننده گرامی خواهد گذشت گوشه‌ای از این تعهدی است که بر دمه داریم. این گزارش به همت برادر همکارمان آقای یوسف کیانی گردآوری شده، و به نوبه خود با مقالاتی ارزنده آنرا غنا بخشیده است.

بدلت مفصل بودن گزارش ترجیح دادیم که آن را بصورت شماره‌ای ویژه از مجله اثر تحت عنوان "یادگارهای رباط شرف"، عرضه داریم امید آنکه مقبول واقع افتد. با تشکر بی‌پایان از استادان و همکارانی که ما را صمیمانه در این راه یاری داده و میدهند.

بامید توفیق